

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
ŠIBENIK

Broj: K-DO-12/03
Šibenik, 13. svibnja 2004. godine
ZI/ZI

ŽUPANIJSKOM SUDU

ŠIBENIK

Na vaš broi: K-23/03

Pred tim sudom u tijeku je kazneni postupak protiv **opt. Rajka Janković** zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz El. 120 st. 1 OKZRH.

Cijeneći sve rezultate dokaznog postupka, ovim putem mijenjam izreku naše optužnice u ovom kaznenom prednetu pod brojem K-DO-12/03 od 11. srpnja 2003. godine, tako da sada činjenični opis, zakonski opis i pravna oznaka **kaznenog djela** iz El. 120 st. 1 OKZRH zbog kojeg se **optužuje** i koje se sada stavlja na teret opt. Rajku Janković glase:

«da je u razdoblju od kraja 1991. godine do vojno-redarstvene akcije «Oluja» 4. kolovoza 1995. godine, tijekom **oružane agresije** tzv. «JNA» i paravojnih snaga iz SR Jugoslavije te **naoružanih srpskih paravojnih postrojbi protuustavne tvorevine** tzv. «Republike Krajine» na Republiku Hrvatsku, na privremeno okupiranom **području** Republike Hrvatske u selima Općine Promina, protivno odredbi El. 3 st. 1 toč. (a) (c), El. 27 st. 1 i 2, čl. 33 st. 1 i 2 Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te protivno odredbi El. 75 st. 2 (a) (b) (e), El. 76 st. 1 i El. 77 st. 1 Dopunskog Protokola uz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I), kao pripadnik srpskih paravojnih postrojbi protuustavne tvorevine tzv. «Republike Krajine», zlostavljao i zastrašivao civile hrvatske nacionalnosti, prijetio im, među njima širio strah i teror te pljačkao njihovu imovinu i imovinu prognanih Hrvata, pa je tako:

1) u navedenom razdoblju, **naoružan s puškom** i odjeven u vojničku odoru, iz kuća prognanih Hrvata u Čitluku i Oklaju za sebe uzimao, prisvajao i traktorom svojoj kući odvozio kukanske aparate, raznu «bijelu tehniku», poljoprivredne strojeve i sve druge vrijedne stvari, odnijevši i prisvojivši tako za sebe najmanje 10-ak škrinja za zamrzavanje i hladnjaka, 9 do 10 televizora, više perilica rublja, više Stednjaka na kruta goriva i na lož ulje, Stednjaka na struju, bojlera, motokultivator, kotao za pečenje rakije, hidrofor, te veći broj raznih drugih kućanskih aparata i namještaja,

2) u navadenom razdoblju, naoružan s puškom, gotovo svakodnevno dolazeći u sela u kojima živjeli Hrvati, istima prijetio, zastrašivao ih, među njima Sirio strah i teror, pa je; točno neutvrdenog dana krajem 1991. godine, naoružan s puškom, iz kuće vlasništvo Šime Zelić, prijeteci im puškom, protiv njihove volje istjerao Šimu Zelić i njegovog sina Vladu Zelić, i tako ih lišio slobode, tjerajući ih ispred sebe protiv njihove volje do izvan sela, gdje ih iskočivši iza jedne živice sačekala još dvojica naoružanih pripadnika srpskih paravojnih postrojbi, a zatim zajedno s ovom dvojicom pripadnika srpskih paravojnih postrojbi od Šime Zelić i Vlade Zelić tražio da njih dvojica surađuju s pripadnicima srpskih paravojnih postrojbi i da im kažu gdje se nalaze pripadnici MUP-a Republike Hrvatske; točno neutvrdenog dana tijekom listopada 1992. godine, dok se vozeći u osobnom automobilu kojim upravljao Gojko Janković nalazio na mjestu suvozača, susrevši na cesti između Oklaja i zaseoka Agići Dragu Agić koji išao uz cestu, naoružan s puškom i odjeven u maskirnu odoru izišao iz automobila te držeći pušku uperenu u Dragu Agić krenuo prema ovome govoreći mu «sad ću te ubiti ti nam smetaš», približivši se tako Dragi Agić s uperenom puškom u istoga na udaljenost od oko 4 metra, kada izišavši iz automobila Gojko Janković uhvatio za ruku optuženika i odvuкао ga u automobil govoreći «ne diraj Dragu on je dobar»; u Ljubotiću naoružan s puškom, svakih nekoliko dana, najmanje dva puta tjedno, dolazeći u kuću vlasništvo Ante i Marije Bračić te uz to tijekom susreta na ulici s Marijom Bračić, ovoj prijetio i govorio da je ustašica, da je to njegova država Krajina a ne Hrvatska, da Sta Eeka, neka ide ća u svoju državu i da ih treba sve pobiti; iz puške pucao po selima u kojima živjeli Hrvati, govoreći za sebe da je vojvoda, a mještanima hrvatske nacionalnosti govorio neka odlaze i idu Ca; naoružan s puškom, dolazeći Eesto gotovo svakodnevno u Marasovinama u kuću vlasništvo Nike Slavka Čavlina do početka 1993. godine dok se isti s obitelji nalazio kući, njegovim ukućanima prijetio i govorio «šta Cekate, Sta ne idete ća», u njegovoj se kući sam služio jelom i pićem, pa su ga isti u strahu morali «dvoriti»; u više navrata prijetio da će ubiti cijelu obitelj Šime Zelić; tako da su se mještani hrvatske nacionalnosti od optuženika silno strašili,

3) točno neutvrdenog dana tijekom veljače 1992. godine u Bobodolu, naoružan automatskom puškom i maskiran s vojničkom potkapom preko glave, zajedno s još nekoliko naoružanih pripadnika srpskih paravojnih postrojbi, najprije provalio i nasilno otvorio zaključana vrata od dvorišta vlasništvo Šime Zelić, ispalivši pri tome jedan metak iz puške, a zatim s puškom u ruci držeći je u položaju na gotovs upao u kuću imenovanog, pa zatekavši u kući Šimu Zelić, njegovu suprugu Nedu, sina Vladu, nevjestu Ankiću te unuku Nedu tada staru tek 2 do 3 mjeseca, cijev automatske puške držao uperenu u svakoga od njih, hodajući desetak minuta s tako uperenom puškom u njih od jednog do drugoga i povlačeći zatvarač puške, a kada bi došao do djeteta Nede Zelić koja ležala u kolijevci i kada bi pušku uperio u nju te povlačio zatvarač puške, njezinom ocu Vladi Zelić govorio da sada kaže je li ovo Hwatska ili Srbija, cijelo vrijeme znažno udarajući nogama o pod i glasno vičući da je to Srbija, i pri tome u više navrata inzistirao da izvrše zadatak zbog kojeg su došli, u Eemu ga spriječavao jedan od pripadnika srpskih paravojnih postrojbi, koji ga istjerao vani, a zatim se ponovno vratio u kuću s puškom u ruci u položaju na gotovs, opet govoreći i inzistirajući da izvrše zadatak zbog kojeg su došli, u Cemu ga ponovno spriječio i vani iz kuće istjerao onaj isti pripadnik srpskih paravojnih postrojbi, tako da su se gore imenovani od optuženika silno ustrašili,

4) dana 24. prosinca 1992. godine u večernjim satima u Lukaru, odjeven u maskinu odoru i naoružan s puškom, došavši zajedno s još trojicom naoružanih i u maskirne odore odjevenih pripadnika srpskih paravojnih postrojbi do kuće vlasništvo Marka Sarić, pa kada iz kuće bez obuće na nogama izišao Marko Sarić, istog tako bosog otjerao u dvorište kuće vlasništvo Ive Perić udaljeno oko 100 do 150 metara, a zatim ga zajedno s još jednim pripadnikom srpskih paravojnih postrojbi počeo udarati šakama u slijepoočnicu, tako da ga je on s jedne strane udarao Sakom u jednu slijepoočnicu a ovaj drugi s druge strane u drugu slijepoočnicu, udarajući ga tako naizmjenice obojica 10 do 15 puta Sakom u slijepoočnice, pa kada od tih udaraca Marko Sarić pao na pod, zajedno s ovim istim pripadnikom srpskih paravojnih postrojbi nastavio ga udarati nogama «cipelariti» po rebrima, od Eega je Marko Sarić glasno zapomagao, udarajući ga tako najmanje pola sata, sve dok im tu treći nazočni pripadnik srpskih paravojnih postrojbi nije kazao «nemojte ga više tući», pa Marko Sarić upravo u strahu od optuženika više nije smio noću boraviti i spavati u svojoj kući već u šumi, krijući se tako nakon toga sve do ožujka 1993. godine kada je prešao na slobodni dio teritorija Republike Hrvatske,

5) točno neutvrdenog dana početkom 1993. godine u Marasovinama, naoružan poluautomatskom puškom i bajunetom na pušci, držeći ih preko leđa, dojurivši «upao» u kuću Nike Slavka Cavlina, pa zatekavši u kuhinji samu njegovu nevjestu Anđu Čavlina tada staru 29 godina, rukama je uhvatio za gornji dio tijela te povukao k sebi, Eemu se ova opirala, a zatim je odbacio i stisnuo uza zid te rukama snažno obuhvatio i stisnuo preko njezinih ruku u predjelu prsiju, tako da se imenovana nije mogla opirati i braniti rukama, hvatajući je zatim i dirajući po drugim dijelovima tijela pustivši joj tako ruke, Sto je ista iskoristila te se otrgla i pobjegla iz kuće, glasno dozivajući pomoć, pa je Anda Cavlina upravo u strahu od optuženika odmah nakon toga sa svojom obitelji tijekom noći spavala i boravila vani u šumi, a nedugo nakon toga napustila svoju kuću i 19. ožujka 1993. godine prešla na slobodni dio teritorija Republike Hrvatske,

6) točno neutvrdenog dana tijekom ljeta 1993. ili 1994. godine u Ljubotiću, naoružan automatskom puškom, sustigavši putem Dinku Karaga dok je vozio bicikl, znajući da se osobni automobil marke «Zastava» tip «Yugo» vlasništvo njezinog brata Željka Karaga nalazi u dvorištu kuće Ivana Jurić koju su tada koristili pripadnici UNPROFOR-a, tražio od iste da mu dade ovaj automobil, pa kako mu ova odbijala dati automobil, revoltiran i ljut takvom njezinom odlukom, okrenut licem prema istoj, s udaljenosti od oko 2 metra, iz automatske puške neposredno uz same noge Dinke Karaga ispalio najmanje 20 metaka, od Eega se ista silno ustrašila, nakon Eega iz kuće Ivana Jurić izišli pripadnici UNPROFOR-a koji ga smirili i uputili kući,

7) točno neutvrdenog dana tijekom rujna 1994. godine u Ljubotiću, došavši u kuću Ante Paraća naoružan poluautomatskom puškom i bajunetom s još trojicom naoružanih pripadnika srpskih paravojnih postrojbi, i zatekavši u kući Antinu suprugu Milku Parać tada staru 64 godine, pretpostavljajući da supružnici Ante i Milka Parać u kući imaju veći iznos novaca u DEM, s ciljem da iz kuće uzme sav novac i druge vrijedne stvari, po prizemnom dijelu kuće razbacivao i pretraživao stvari i pri tome držeći bajunetu u ruci od Milke tražio novac govoreći joj da će je ubiti ako mu ne dade novac, pa nezadovoljan Sto mu ova nije dala novac a niti ga je pretraživanjem pronašao, Sakom udario u lice imenovanu, izbivši joj dva

zuba, od Eega je ova pala, a zatim joj bajnetu ugurao u usta, prijeteći joj da će je ubiti, u čemu ga spriječavali ovi ostali pripadnici srpskih paravojskih postrojbi, nakon Eega imenovanu zatvorio u jednu prostoriju u prizemlju, a on s ovom trojicom otišao na kat kuće, gdje razbacivao i pretraživao sve stvari kako bi pronašao novac i druge vrijedne stvari, od Eega se Milka Parać silno ustrašila pa je nakon toga upravo u strahu od optuženika sve do oslobađanja njezinog mjesta sa suprugom Antom tijekom svake noći spavala u kući Ivana Jurić kod pripadnika UNPROFOR-a,

8) točno neutvrđenog dana krajem rujna 1994. godine u Ljubotiću, naoružan s puškom zajedno s još desetak naoružanih pripadnika srpskih paravojskih postrojbi, u nazočnosti vlasnika Marije BraEiC, unatoč njezinom protivljenju i negodovanju, za sebe pobrao sve grožđe u njezinom vinogradu od 1.200 Eokota, odvezavši sve tako pobrano grožđe traktorom svojoj kući,

9) točno neutvrđenog dana tijekom listopada 1994. godine u Ljubotiću, naoružan s puškom, u alkoholiziranom stanju, došavši u kuću vlasništvo Ante BraEiC, pa zatekavši unutra Antu BraEiC i njegovu suprugu Mariju te jednog crnca pripadnika UNPROFOR-a, držeći i okrećući pušku u rukama, u više im navrata ponavljao i govorio «šta će vam u kući to crno prase»), od Cega se Ante i Marija BraEiC silno ustrašili, pa su upravo u strahu od optuženika narednu noć prespavali kod pripadnika UNPROFOR-a,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu, zastrašivao i terorizirao civilno stanovništvo te pljačkao njihovu imovinu,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po El. 120 st. 1 OKZRH».

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Zvonko Ivčić

